

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Sanctitatis futuræ argumenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

*Quæ eorum
soboles.*

*Mater se-
ptennio
agra.*

*Pater, vxor
ve mortuâ,
Sacris ini-
riatur.*

*Indoles Io-
annis in-
fantis.*

*Primus
pueritia
cultus.*

*Sanctitatis
futura ar-
gumenta.*

bus cælestibusque bonis, quàm fortunæ fa-
cultatibus, affluentiores. Liberorum, quos
quinos propagarunt, mares nempe quatuor,
femellam vnã, Ioannes natu maior fuit.
Eius mater Elifabetha Houia, femina non
minùs pietate, quàm constanti septennalis
morbi tolerantia nobiles, extremũ vitæ diem
clausit Pridie Calendas Decemb. anno 1617.
quo tempore Ioannes Societatis IESV tyroci-
nio Mechliniæ erudiebatur. Eius pater Ioan-
nes, defunctâ vxore, sacris se commentationi-
bus exercuit Louanij in Collegio Societatis,
mox Sacerdotio inauguratus, Canonicatũ in
S. Sulpitij (Æde Diesthemij principe) est ade-
ptus. De Ioanne commemorant (quod ar-
gumentum indolis futuræque bonitatis esse
possit) numquam in infantia fleuisse; num-
quam matri, aliisve qui eum educabant, fuisse
grauem; ne tum quidem, cum suum infantis
caput faciesque è scabie duxisset crustam.
A paruis cœperunt eum parentes in ludum
litterarium mittere, vt perinde, atque ipsi pue-
ritiam eius religione Christianisque virtuti-
bus domi erudierant, ita in scholis Magister
adolescenciam eius primis Grammaticæ ru-
dimentis informaret. Annorum septem natu
erat, cum auia aduertens puerum se multo
semper manè eripere lectulo, interrogat, ec-
quid ita sollicitus sit. Tum ille apertè, se binis
ternis-

ternisve Sacris prius ministrare respondit, quàm ad ludum iret, vt benè sibi studia ver-
tant. Quantumuis puer, numquàm rem vllam
puerilem designauit, sed instar alterius cuius-
dam Tobiaë, grauitatem, quam animo tene-
ro præceperat, semper præstitit. A scholis do-
mum reuersus, si fortè pulsata diutiùs ianuà
excluderetur, non ille impatientius aliorum
puerorum more strepitum machinari, sed se-
nili quadam maturitate in vicinam ædem
Rosarij persoluendi causâ abire consuèrat.

Cùm ægra mater annorum aliquot inualetu-
dine teneretur, ipse necdum nouem annorum
puer, verbis eam tam concinnis, tam apposi-
tis, tantoque affectu plenis consolari insti-
tuit, vt attonitas haberet circumstantium au-
res. Decennium ingressus, præstabat iucun-
dâ quadam acceptissimaque oris formâ, ac
tantâ in eo comitas ex vultu, gestu, sermone,
consuetudine eminebat, vt iam tum inde ho-
nestissimi quique, egregiâ pueri festiuitate ca-
pti, eum sibi dari à parente in familiam flagi-
tarent. Ac siue ea fuerit pueri hac ætate na-
tura siue virtus, non ferebat, vel à sacris Deo
Virginibus, vel ab feminis vllis, virisve (ne
vestium quidem suarum, dum dissutæ ef-
sent, sarcendarum causâ) sese attrectari.
Puer annorum decem alteri Magistro à pa-
rente commendatus, tantos in Grammaticæ

*Specimen
sanctitatis.*

*Pietas in
matrem
ægotam.*

*Forma &
pudicitia
concordia.*

*Progressus
in litteris.*